

A pletykás asszonyok

Őt az egyik faluba élt egy favágó. Hát az kiment, ugye az erdőre járt vágni a fát, többen jártak, egyszer hazafelé bement a kocsmába. Hát ott aszongyák neki az emberek, a koma, a sógor, szomszéd: -Te Jankó, tudod-e, hogy a te feleséged egy olyan pletykás asszony. hogy még a környéken sincs olyan! Meg még a faluba egyáltalán nincs olyan pletykás! Jankó oszt aszongya: - Ide figyeljete, emberek, oszt az én feleségem egyedül egy pletykás csak, a tietek nem pletykás? - Nem bizony! Úgy megpártolta minden ember a feleségét, mint annak rendje. No. Jankó azt mondja: - Hát ide figyeljete, emberek: én egy nap alatt be fogom bizonyítani, hogy az egész falu asszonya egyforma pletykás! Mondják az emberek: - Szeretnénk mink azt látni! Na, fogadjunk - aszongya - egy liter borba! Hát úgy is vót. Fogadtak egy liter borba, hogy hónap estére bebizonyítja, hogy az egész falu asszonya pletykás. No, hazament Jankó, egy szót se szólt a feleséginek. Szép csendessen lefeküdtek este. Reggel ugye kelt az asszony, kiment etetni az állatokat. Jankó meg addig bevitt egy tojást a dunna alá. Megy be az asszony: Jankó az ágyban. - Te Jankó, veszett teremtette a fajtádnak, hát még most is abba az ágyba gubbasztasz, te? Hát mán a hasadra süt a Nap! Pajtásaid mán rég elmentek az erdőre, mán nem éred őket utol! - Ej, asszony - azt mondja -, én máma nem mehetek az erdőre. Olyan nagy dolog történt velem az éccaka! De nem merem neked megmondani! - Mondd mán meg, mi a fene lett veled? Csak nem a boszorkák nyomtak meg? -Jaj, tán még attúl is rosszabb! -Hát nyögd ki má, hogy mi bajod abba az ágyba! -Jaj, asszony! - kihúzza oszt a tojást. Mondja: - Nézd csak, ezt tojtam az éccaka-e! - Hú, hallod-e, embör! - De el ne pletykázd senkinek! - Dehogy mondom, dehogy mondom! Hát mán mióta a feleséged vagyok, sose nem pletykáztam! A világér se mondom meg senkinek! Jaj, bement az asszony oszt a konyhába, kifelé: hát ha semmit nem is, de ezt mégis el köll mondani valakinek... Hát ezt mán mégse lehet eltűrni! No, megy, tele vót ugye a veder vízzel. Öntözi ki serpenyőbe, lábasokba, mindenekbe, fazekakba, kiöntözte, hát veszi a karjára a vizet, megy ki, néz az egyik szomszédba is, másikba, hát az egyik szomszédból éppen gyün ki az asszony. - Te Mari, te, gyere csak ide a garádhó-e! Mondok neked valamit! -Mit, te? - Jaj, te, mi történt nálunk az éccaka? - Micsoda? - Jankó tojt! - Micsinált? - Tojt! - Hát oszt mit? - Rendes tojást! Tyúktojást. - Hát oszt mennyit? - Egyet. Nem elég az? Jaj, szomszédasszony, de el ne mondd senkinek, mert Jankó engem agyonvág! Most mutatta éppen a tojást-e. - Dehogy mondom, dehogy mondom, hát milyen jó szomszédasszonyok vótunk, hát soha nem pletykáztunk ugye! - Hát nem. Jaj, az is oszt: jaj, hát ezt mán mégis el köll mondani valakinek. Bement a házba, gyorsan felöltözködött, belinerkendőt a nyakába tette, no, avval el a komaasszonyáér, másik sorra, messzire. Mán megy, oszt: - Jaj, komámasszony, hallotta-e, hogy mi újság van!?" - Micsoda? - Süldü Jankó három tojást tojt! - Tojást? Nem lehet az! - De mosten, most mondta ja felesége-e! De el ne mondja senkinek, komámasszony! Tudja, hogy milyen jó korcasszonyok vótunk mink ugye, hogy nem mondtunk el egymásnak semmi pletykát! - Hát dehogy mondom! No, akkor az meg elment a nászasszonyához. Az is fölvette a pruszlikját, el a másik sorra. - Nászasszony, tudja-e, hogy mi újság a faluba? - Dehogy tudom, dehogy tudom, micsoda? Még nem vótam máma sehol, nem hallottam semmit. - Jaj, Süldü Jankó tojást tojt! - Tojást? Oszt mennyit? - Aszongyák, hogy hatot! Hát ez így ment egész nap. Jankó meg csak feküdt

az ágyban, nem tudta, hogy halad-e a pletyka, mi van vele, a pletykával. Alig várta már az estét. Este oszt fölvette a nadrágot, kabátot, el a kocsmába. Bemegy a kocsmába: minden ember rábámul, nézik őtet... - Mi van, emberek, hát mér néztek így rám, mér bámultok így rám-e? - Jankó, hát te itt vagy? - Hát itt, hát hol köllene lennem? - Azt beszélük, hallod-e, a faluba, hogy te százat tojtál, hogy ki is kötötted a csirkéket, hogy negyvenöt jérce meg negyvenöt kakas lett, tíz meg hogy bezápult. - Ezt beszélük-e? - Hát ezt. - Hát ide figyeljete, cinberek: én egyet tojtam huncutságbúl. De kilencvenkilencet a te asszonyaitok tetek hozzá. Hát egy nap alatt bebizonyítottam nektek, ahogy megmondtam, hogy az egész falu asszonya egyforma pletykás! Hát ide a liter bort! Ettek-ittak, jól mulattak, ma is élnek, ha meg nem haltak.